

“Ankara Vergi Dairesi Başkanlığına bağlı Sincan Vergi Dairesi Müdürlüğünde gelir uzmanı olarak görev yapan davacı tarafından, 2.11.2011 tarihli ve 28103 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 1. maddesi ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’ye eklenen ek madde 10 hükümlerinin ve söz konusu maddede belirtilen (III) sayılı Cetveldeki ücret ve tazminatın, 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 5/ç-5 maddesi uyarınca ek göstergenin ve 5/ç-7 maddesi uyarınca da makam tazminatının tarafına uygulanması istemiyle yapılan başvurunun; gelir uzmanları ve yardımcılarının 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin ek 10. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olmadığı ve 657 sayılı Kanun’un 152. maddesinin Tazminatlar kısmının “A-Özel Hizmet Tazminatı Bölümünün” (ğ) bendi kapsamına dahil unvanlar içerisinde yer almadığından, söz konusu ödemelerden yararlanamayacağı nedeniyle reddine ilişkin işlemin iptali, parasal kaybının yasal faiziyle birlikte ödenmesi ve dava konusu işlemin yasal dayanağı olarak gösterilen; 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 1. maddesi ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’ye eklenen ek 10. maddenin (c) bendinde yer alan “Merkez teşkilatlarında” ibaresi ile ekli (III) sayılı Cetvelin 1. sırasında yer alan “....nün (ğ) bendi...” ile “merkez teşkilatına ait” ibarelerinin; 657 sayılı Kanun’a ekli (I) sayılı Cetvelin “I-Genel idare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (g) bendine ekleme yapan 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 5. maddesinin (ç) fıkrasının 5 numaralı alt bendinin ikinci paragrafının ve 657 sayılı Kanun’a ekli (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8. sırasının (b) bendini değiştiren 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 5. maddesinin (ç) fıkrasının 7 numaralı alt bendinde yer alan “....nün (ğ) bendi...” ile “merkez teşkilatına ait” ibarelerinin; Anayasa’ya aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verilmesi istemiyle; Gelir idaresi Başkanlığı ve Ankara Vergi Dairesi Başkanlığına karşı açılan davada verilen kararın temyizen incelenmesi aşamasında; dava konusu işlemin, “ücret ve tazminat” ile “makam tazminatı” kısmının yasal dayanağının Anayasa’ya aykırılık iddiasının ciddi görülmesi nedeniyle, T.C. Anayasası’nın 152. maddesi uyarınca Danıştay Onbirinci Dairesince, gereği görüldü:

Anayasa’nın “Kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verme” başlıklı 91. maddesinde, “Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasi haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez. Yetki kanunu, çıkarılacak kanun hükmünde kararnamenin, amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını gösterir. Bakanlar Kurulunun istifası, düşürülmesi veya yasama döneminin bitmesi, belli süre için verilmiş olan yetkinin sona ermesine sebep olmaz” kuralına yer verilmiştir.

Anılan kural uyarınca, kanun hükmünde kararnamelerin öncelikle, yetki kanununa aykırı olmaması; yetki kanunu ile belirtilen çerçeve ve sınırları aşmaması gerekmektedir.

Çeşitli hükümlerinin Anayasa’ya aykırı olduğu ileri sürülen 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 6223 sayılı Yetki Kanunu’na dayanılarak yürürlüğe konulmuş bulunmaktadır.

3.5.2011 tarihli ve 27923 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren, 6223 sayılı “Kamu Hizmetlerinin Düzenli Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesinin Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine

İlişkin Konularda Yetki Kanunu'nun 1. maddesinde Kanun'un amacı; kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere; kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenerek; mevcut bakanlıkların birleştirilmesine veya kaldırılmasına, yeni bakanlıklar kurulmasına, anılan bakanlıkların bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşlarıyla hiyerarşik ilişkilerine, mevcut bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağlılık ve ilgilerinin yeniden belirlenmesine veya bunların mevcut, birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıklar bünyesinde hizmet birimi olarak yeniden düzenlenmesine, mevcut bakanlıklar iie birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıkların görev, yetki, teşkilat ve kadrolarının düzenlenmesine, taşrada ve yurt dışında teşkilatlanma esaslarına, kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin çalışmalarında etkinliği artırmak üzere, bunların atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına ilişkin konularda düzenlemelerde bulunmak üzere; Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek olarak belirtilmiştir.

Görüleceği üzere; 6223 sayılı Yetki Kanunu, amaç, kapsam ve ilkeleri bakımından kamu personelinin mali ve sosyal haklarına ilişkin olarak Bakanlar Kuruluna doğrudan bir düzenleme yapma yetkisi vermediğinden, anılan yetki kanununa istinaden yürürlüğe konulan 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile mevcut bakanlıkların birleştirilmesine veya kaldırılmasına, yeni bakanlıklar kurulmasına, anılan bakanlıkların bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşlarıyla hiyerarşik ilişkilerine, mevcut bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağlılık ve ilgilerinin yeniden belirlenmesine veya bunların mevcut, birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıklar bünyesinde hizmet birimi olarak yeniden düzenlenmesi söz konusu olmadığı sürece, personelin mali haklarına ilişkin olarak doğrudan düzenleme yapılması mümkün bulunmamaktadır.

Ankara Vergi Dairesi Başkanlığına bağlı Sincan Vergi Dairesi Müdürlüğünde gelir uzmanı olarak görev yapan davacı tarafından; uzman kadrolarının gerek ihdasında, gerekse mesleğe alınma ve görev yönetmeliklerinde, merkezde ya da taşrada görev yapmaları nedeniyle farklılık arz eden bir husus bulunmadığı, kamuda görev yapan uzmanların tamamının 657 sayılı Kanun'a ekli Ek Gösterge Cetvelinin (g) bendi kapsamına alındığı, sadece defterdarlık uzmanları ile gelir uzmanlarının (h) bendi kapsamında bırakıldığı, aynı unvana sahip kamu personeli arasında ücret farkı yaratılmasının Anayasa'nın hukuk devleti ve eşitlik ilkelerine aykırı olduğu ileri sürülmektedir.

666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 1. maddesi ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'ye eklenen, ek 10. maddede; Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği, Başbakanlık ve bakanlıklar ile bunların bağlı ve ilgili kuruluşları, sosyal güvenlik kurumları, Yükseköğretim Kurulu, Üniversitelerarası Kurul ve Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı yönünden düzenleme yapılmış; anılan maddenin (c) bendinde; merkez teşkilatlarında, uzman unvanlı kadrolara atananlar ve bunların yardımcı ve stajyerlerinden ekli (III) sayılı Cetvelde yer alan unvanlı kadrolarda yer alanlardan, aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre almakta olanlara, anılan Kanun Hükmünde Kararname eki Cetvellerde kadro unvanlarına karşılık gelen gösterge rakamlarının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarlarda ücret ve tazminat ödeneceği kurala bağlanmıştır.

657 sayılı Kanun'a ekli (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 8. sırasının (b) bendini değiştiren 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 5/ç-7 maddesinde; "En az dört yıl

sürekli yükseköğrenim veren fakülte veya yüksekokulları bitirmiş ve birinci dereceli kadroya atanmış olmak şartıyla, 152 nci maddenin “Tazminatlar” kısmının “(A) Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlara 2000 gösterge rakamı üzerinden makam tazminatı ödeneceği belirtilmiş; ek 10 uncu maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında yer alan personelin ücret ve tazminat göstergelerinin belirlendiği (III) sayılı sırasında ise, “Kapsar idarelerin merkez teşkilatına ait genel idare hizmetleri sınıfında yer alan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan, merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda” bulunanların, kadro derecesine göre yararlanacakları ücret ve tazminat göstergeleri belirlenmiştir.

5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Yasa ile Maliye Bakanlığına bağlı Gelir İdaresi Başkanlığının kurulduğu, teşkilat, görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin esaslar düzenlendiği, 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile davacının; görev ve kadrosu ile çalıştığı Kurumun teşkilat yapısında herhangi bir düzenleme yapılmadığı halde, yukarıda aktarılan düzenlemelerin; doğrudan mali haklara ilişkin olduğu anlaşılmıştır.

Bu itibarla, dava konusu olayda uygulanması gereken, 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 1. maddesi ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’ye eklenen ek 10. maddenin (c) fıkrasında yer alan; “Merkez teşkilatlarında” ibaresi; 657 sayılı Kanun’a ekli (IV) sayılı makam tazminatı cetvelinin 8. sırasının (b) bendini değiştiren 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 5/ç-7 maddesinde yer alan “(A)-Özel Hizmet Tazminatı bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlar” cümlesindeki “...nün (ğ) bendi...” ve “merkez teşkilatına ait” ibareleri ile ek 10 uncu maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında yer alan personelin ücret ve tazminat göstergelerinin belirlendiği (III) sayılı Cetvelin 1. sırasındaki, “A- Özel Hizmet Tazminatı bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlardan” cümlesindeki “...nün (ğ) bendi...” ve “merkez teşkilatına ait” ibareleri, Gelir İdaresi Başkanlığı açısından; 6223 sayılı Yetki Kanunu ile belirlenen çerçeve ve sınırları aşan nitelikte düzenleme olduğundan, Anayasa’ya aykırı bulunmaktadır.

Açıklanan nedenle, Anayasa’nın 152. maddesinin 1. fıkrası ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun’un 40. maddesi uyarınca; 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 1. maddesi ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’ye eklenen ek 10. maddenin (c) fıkrasında yer alan “Merkez teşkilatlarında” ibaresi ile 657 sayılı Kanun’a ekli (IV) sayılı makam tazminatı cetvelinin 8. sırasının (b) bendini değiştiren 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 5/ç-7 maddesindeki, “(A) Özel Hizmet Tazminatı bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlar” cümlesindeki “...nün (ğ) bendi...” ve “merkez teşkilatına ait” ibarelerinin ve ek 10 uncu maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında yer alan personelin ücret ve tazminat göstergelerinin belirlendiği (III) sayılı Cetvelin 1. sırasındaki, “A- Özel Hizmet Tazminatı bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda bulunanlardan” cümlesindeki “...nün (ğ) bendi...” ve “merkez teşkilatına ait” ibarelerinin, Anayasa’nın 91. maddesine aykırı olduğu kanısına varıldığından, anılan ibarelerin iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurulmasına; temyiz isteminin görüşülmesinin Anayasa Mahkemesince bu konuda bir karar verilinceye kadar bekletilmesine, 19.11.2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.”